

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7Csp/140/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320205658
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4320205658.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Bratislave, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: N. Q.E., J.. XX.XX.XXXX, G. N. XXX/XXX, XXX XX Ž., zastúpeného: JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie sumy 11.520,45 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 246,23 eura s prislúchajúcim príslušenstvom a v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 88,18 eura s prislúchajúcim príslušenstvom zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,72 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.11.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 11.520,45 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.520,45 eura od 27.04.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaný uzatvorili dňa 13.02.2014 Zmluvu o pôžičke č. 8012788/5520503483, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 15.000,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 241,70 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 29.004,- eur, pričom ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný sumu 11.747,92 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, pôvodný veriteľ (Consumer Finance Holding, a. s.) listom zo dňa 28.02.2018 - „Predžalobná upomienka“, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ho upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil, v dôsledku čoho pôvodný veriteľ dňa 19.04.2018 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 21.04.2018 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 23.268,37 eura, ktorú tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu 49 x 241,70 eura, suma po zosplatení vo výške 11.336,89 eura a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 88,18 eura, pričom žalovaný ku dňu podania žalobného návrhu uhradil sumu 11.747,92 eura.

2. Súd vydal vo veci dňa 12.03.2021 platobný rozkaz sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 50, voči ktorému podal žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a poukázal na § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 predmetného zákona, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukázal tiež na to, že v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Argumentoval ďalej, že napriek tomu, že zo strany žalobcu nebola zaškrtnutá možnosť poistenia, žalobca účtoval žalovanému aj poplatok spojený s poistením, ktorý však nebol zohľadnený pri výpočte RPMN, a preto zmluva o pôžičke obsahuje nesprávny údaj o RPMN, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Namietal ďalej, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky označený v prehľade úhrad a splátok ako MP3 bol v súlade so zákonom, keď žalobca nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky a v tejto časti žalobného návrhu neunesol dôkazné bremeno. Uviedol tiež, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti a takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobovať žiadne právne následky. Poukázal na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

3. Keďže žalovaný podal včas odpor s vecným odôvodnením, súd platobný rozkaz uznesením sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 62 zo dňa 26.03.2021 zrušil.

4. Právny predchodca žalobcu k podanému odporu uviedol, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Argumentoval, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky späťne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Dôvodil, že dodržal všetky zákonom stanovené predpoklady zosplatenia, a to vzhľadom na existenciu dohody o zosplatení dlhu v zmysle čl. 12 bod 12.4 zmluvných podmienok, zaslanie výzvy pred zosplatením a dodržanie zákonnej 90-dňovej lehoty v súvislosti s omeškaním žalovaného. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky a podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku, preukázal výšku svojho mesačného príjmu a aj svoje mesačné výdavky. Argumentoval, že nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy žalovanému znemožnili riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Vo vzťahu k nákladom spojených s vymáhaním pohľadávky uviedol, že žalovaný v zmluve svojím podpisom súhlasil so zmluvnými podmienkami aj čo sa týka všetkých nákladov. V zmysle čl. 13 bod 13.6 Zmluvných podmienok, súčasťou pohľadávky sú aj náklady, ktoré navrhovateľovi vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky. Argumentoval, že sa jedná o náklady spojené s úkonmi počas mimosúdneho vymáhania danej pohľadávky, pričom ich výška je daná percentuálnym podielom zo sumy vymoženej pohľadávky na základe čiastkových úhrad poukazovaných žalovaným po dátume zosplatenia pohľadávky.

5. Žalovaný k vyjadreniu právneho predchodcu žalobcu v súvislosti s overovaním bonity uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Argumentoval, že veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný aj domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Namietal, že veriteľ uvedeným spôsobom nepostupoval, keď mu napriek značnej úverovej zaťažnosti poskytol úver, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V súvislosti s nákladmi spojenými s

vymáhaním pohľadávky uviedol, že zo strany žalobcu nebol predložený žiadny listinný dôkaz o oprávnenosti nákladov na vymáhanie pohľadávky, a preto žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania tohto nároku.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení po vstupe do konania podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP vzal žalobu späť v časti žalovanej sumy vo výške 246,23 eura spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu vykonaných čiastočných úhrad zo strany žalovaného, ako aj v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 88,18 eura s príslušenstvom a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 11.186,04 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 11.432,27 eura od 27.04.2018 do 02.03.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 11.306,72 eura od 03.03.2021 do 30.06.2021, s úrokom z omeškania vo výške 5% p. a. zo sumy 11.186,04 eura od 01.07.2021 do dňa zaplatenia. Argumentoval, že nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bol právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 28.02.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom na doručke, ktorá bola ako príloha spolu so žalobou predložená. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.04.2018, pričom oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 21.04.2018. Zotrvával ďalej na tom, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t. j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou, pričom žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Uviedol, že nijakým výkladom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Žalovaný doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatil úver v celosti. Žalobca poukázal ďalej na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č. k. 14CoCsp/52/2020, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal na uznesenie tohto súdu, č. k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky.

7. Žalovaný po vstupe žalobcu do konania vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a poukázal na skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako najvyššia súdna autorita v oblasti interpretácie a aplikácie zákonov v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.03.2018, v uznesení sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018 a v uznesení z 20.11.2019, sp. zn. 1Obdo/92/2018 okrem iného uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách sa vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanému, keďže z právneho názoru Najvyššieho súdu vyplýva, že podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Namietal, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Argumentoval, že po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. sa dňa 01.01.2018 stala jej právnym nástupcom Všeobecná úverová banka a. s. Keďže v danom prípade postupovala pohľadávku VÚB, a. s. v postavení bankového subjektu, na ktorý sa vzťahuje § 92 ods. 8 Zákona o bankách, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a keďže tak neurobila, neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda v roku 2016 a 2017 sa na ňu

nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podľa názoru žalovaného splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020. V zmysle uvedeného rozhodnutia žalovaný namietal, že predžalobná upomienka zo dňa 26.01.2017 ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 nie je výzvou banky, a nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalobcu o tom, že v konaní je daná jeho aktívna vecná legitímácia.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti strán sporu a ich zástupcov, ktorí sa na nariadené pojednávanie nedostavili. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, a to najmä Notárskou zápisnicou o projekte rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017, Prílohou 1 projektu, zmluvou o poskytnutí pôžičky na bývanie, výpisom z bežného účtu žalovaného, potvrdeniami zamestnávateľov o príjmoch dlžníkov z úverového vzťahu, výplatnou páskou spoludlžníka za mesiac december 2013, súhlasom so spracovaním osobných údajov, vyhlásením klienta, spoludlžníka a vlastníkov nehnuteľnosti, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, informáciami o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, informáciami o finančnom sprostredkovaní, informáciami podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 122/2013 Z. z., všeobecnými poisťovacími podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úverové splátky klientov Consumer Finance Holding, žiadosťou o poskytnutie pôžičky, predžalobnou upomienkou, fotokópiou doručky k predžalobnej upomienke, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, platobným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 7Csp/140/2020 - 50 zo dňa 12.03.2021, odporom k platobnému rozkazu, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 69 zo dňa 26.03.2021, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 64 zo dňa 26.03.2021, vyjadrením žalobcu k odporu spolu s prílohami, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 82 zo dňa 23.04.2021, vyjadrením žalovaného, oznámením o prevzatí právneho zastúpenia, návrhom na zmenu strany sporu s prílohami, uznesením Okresného súdu Levice sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 133 zo dňa 04.06.2021, vyjadrením žalobcu s čiastočným späťvzatím žaloby s prílohami, vyjadrením žalovaného zo dňa 09.08.2021, súd ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

9. Medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom a ďalším spoludlžníkom, bola dňa 13.02.2014 uzatvorená zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky vo výške 15.000,- eur. Žalovaný sa spolu so spoludlžníkom zaviazali vrátiť peňažné prostriedky spolu s fixným úrokom vo výške 14,90 % ročne, t. j. celkovo 27.915,60 eura v pravidelných 120 mesačných splátkach po 241,70 eura vrátane poistenia a to vždy k 20 - temu dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci. RPMN poskytnutého úveru bola vyčíslená vo výške 14,90 %, priemerná hodnota RPMN uvádzaná vo výške 13,88 %, termín konečnej splatnosti úveru vymedzený na 01/2024.

10. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, preto spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. listom zo dňa 28.02.2018 oznámila žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 725,10 eura. Zároveň ho upozornila, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude oprávnená úver zosplatiť. Za žalovaného predžalobnú upomienku prevzala osoba oprávnená v zmysle poštových podmienok, pričom z fotokópie doručky nie je zrejmé kedy sa tak stalo, z pečiatky podacej pošty je však zrejmé, že doručka bola na poštovú prepravu podaná pre odosielateľa zásielky dňa 05.03.2018, pričom žalovaný doručenie predmetnej výzvy v konaní nenamietal. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., následne listom zo dňa 21.04.2018 žalovanému oznámila, že vzhľadom na neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke, sa stal dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zasielal veriteľ podľa vyjadrenia žalobcu ako obyčajnú listovú zásielku. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver bol zosplatený k 19.04.2018. Právo veriteľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky je zakotvené v bode 12.4 zmluvy pod názvom „Skončenie zmluvy, právo klienta na odstúpenie od zmluvy“.

11. Na základe notárskej zápisnice N 3283/2017 Nz 54215/2017 NCRI 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, spísanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3, došlo dňom 01.01.2018 k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupníckymi spoločnosťami Všeobecná úverová banka,

a. s.; skrátený názov: VÚB, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a. s. so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045.

12. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a .s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o., bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s. r. o. k 20.05.2021, ktorú skutočnosť oznámila Všeobecná úverová banka a. s. žalovanému listom zo dňa 25.05.2021. Na základe návrhu pôvodného žalobcu preto súd uznesením sp. zn.: 7Csp/140/2020 - 133 zo dňa 04.06.2021 vyhovel návrhu, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil jeho právny nástupca a to spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

13. Podľa § 657 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

23. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

24. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

29. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Podľa § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, 21a) upravujúcich konkurzné konanie 22) alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

32. Podľa § 20 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia

udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

35. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

36. Podľa § 144 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

37. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

38. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

39. Predmetom sporu bolo pôvodne zaplatenie dlžnej sumy vo výške 11.520,45 eura spolu s príslušenstvom a to na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky na bývanie vo výške 15.000,- eur, ktorú pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným a spoludlžníkom dňa 13.02.2014. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 06.08.2021 vzal žalobu späť v časti žalovanej sumy vo výške 246,23 eura spolu s príslúchajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu vykonaných čiastočných úhrad zo strany žalovaného, ako aj v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 88,18 eura s príslušenstvom, v dôsledku čoho tak súd konanie v tejto časti v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil, a predmetom sporu tak zostalo zaplatenie sumy 11.186,04 eura s príslušenstvom.

40. Predmetný záväzkový vzťah súd posúdil podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, súčasne však ide o spotrebiteľskú zmluvu a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

41. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného mal súd preukázanú, nakoľko ide o dlžníka zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením zmluvy o poskytnutí pôžičky na bývanie. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval zo zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecná úverová banka, a. s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Keďže dátum konečnej splatnosti pôžičky je v zmysle zmluvy 01/2024 a k postúpeniu pohľadávky došlo ku dňu 20.05.2021, zaoberal sa tak súd v ďalšom otázkou, či sa postúpená pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti.

42. Právna úprava zosplatnenia je v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy obsiahnutá jednak v § 565 ako aj v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či ide o bankovú pohľadávku alebo pohľadávku nebankového subjektu. Ak ide o plnenie v splátkach zo spotrebiteľskej zmluvy, môže totiž veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené a to súčasne za splnenia podmienok obsiahnutých v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Právo veriteľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky je zakotvené v bode 12.4 zmluvy pod názvom „Skončenie zmluvy, právo klienta na odstúpenie od zmluvy“. Žalovaný v konaní namietal, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru keď tvrdil, že veriteľ neposúdil jeho schopnosť splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Toto tvrdenie žalovaného považuje súd za účelové, keďže vynaloženie odbornej starostlivosti zo strany veriteľa bolo v konaní preukázané, a to jednak žiadosťou o poskytnutie pôžičky ako aj samotnou zmluvou o pôžičke, kde žiadatelia uviedli jednak svoje príjmy, ktoré podložili potvrdeniami o svojich príjmoch od zamestnávateľov ako aj výplatnou páskou a výpisom z účtu. V žiadosti ako aj v zmluve uviedli ďalej svoje výdavky, počet vyživovacích povinností, vlastníctvo k nehnuteľnosti, pričom obaja boli povinní v tejto súvislosti za účelom riadneho preskúmania možnosti splácať poskytnutý úver, uviesť úplné a pravdivé údaje. Žalovaný ďalej vlastnoručným podpisom potvrdil, že mu veriteľ poskytol potrebné informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keď podpísal formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere. Je síce pravdou, že posúdenie schopnosti splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou je úlohou veriteľa, ak mal však žalovaný aj napriek kladnému rozhodnutiu veriteľa mu pôžičku v žiadanom rozsahu poskytnúť za to, že je značne úverovo zaťažovaný tak ako to tvrdil v rámci svojej obrany, poukazuje súd na skutočnosť, že konečné rozhodnutie ako aj povinnosť niesť zodpovednosť za svoje rozhodnutie pôžičku čerpať, bolo výlučne na ňom.

43. V súvislosti s právom veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky upravuje zároveň § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské zmluvy osobitné predpoklady pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň dlžníka upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 - dňovej lehote. V konaní bolo preukázané, že veriteľ si notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka splnil, keď spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. listom zo dňa 28.02.2018 oznámila žalovanému, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 725,10 eura. Zároveň ho upozornila, že ak do 05.04.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2017, bude oprávnená úver zosplatiť. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že vzhľadom k tomu, že pohľadávka pôvodne nebankového subjektu bola na žalobcu postúpená bankou, je potrebné splnenie notifikačnej povinnosti vyžadovať opätovne aj od banky a to s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Podmienky zosplatnenia pri plneniach zo spotrebiteľských zmlúv sú totiž upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, či je veriteľom bankový alebo nebankový subjekt. Veriteľ žalovaného si svoju notifikačnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy a zákona v súvislosti s poskytnutou pôžičkou riadne splnil, a preto súd dospel k záveru, že predpoklady zosplatnenia spotrebiteľského úveru boli zo strany veriteľa žalovaného splnené.

44. Súd má však napriek uvedenému za to, že žalobca nepreukázal platné zosplatnenie poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď síce dodržal postup uvedený v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak nepreukázal, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, dostalo do dispozičnej sféry žalovaného, pričom žalovaný túto skutočnosť namietal. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobcu, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru má deklaratórny charakter, nakoľko zosplatením úveru sa zásadným spôsobom mení dojednaný záväzkový vzťah, menia práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z úverovej zmluvy, keď dlžník už nie je oprávnený plniť dlh v dojednaných splátkach, ale je naopak povinný zaplatiť celý zostávajúci dlh naraz a to vrátane dojednaných úrokov, poplatkov, ako aj úrokov z omeškania. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je oprávnením veriteľa a nie jeho povinnosťou, pričom z praxe je známe, že nie každá výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je automaticky nasledovaná zosplatením úveru, keď veritelia opakovane vyzývajú dlžníkov na nápravu platobnej disciplíny a až keď tieto nevedú k želanému efektu, pristupujú k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverov.

45. Režim doručovania hmotnoprávných úkonov sa spravuje § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Zosplatnenie úveru ako adresovaný jednostranný hmotnoprávny úkon sa tak stane perfektným a účinným až dňom prejavu vôle adresátovi. Tzv. „teóriou dôjdenia“ sa rozumie, že prejav vôle dôjde adresátovi, že sa dostane do jeho dispozičnej sféry a týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči adresátovi, pričom nie je nevyhnutné, aby sa adresát s obsahom hmotnoprávneho úkonu skutočne aj oboznámil, postačí len, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je objektívne hľadisko a ak sa teda preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú účinky tohto právneho úkonu bez ohľadu na to, či sa adresát s týmto právnym úkonom skutočne oboznámil. Žalovaný v konaní doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru namietal, pričom žalobca skutočnosť, že sa tento hmotnoprávny úkon dostal do dispozície žalovaného nijakým spôsobom nepreukázal tvrdiac, že tento právny úkon bol žalovanému doručovaný obyčajnou listovou zásielkou.

46. Keďže dátum konečnej splatnosti pôžičky je v zmysle zmluvy 01/2024 a k postúpeniu pohľadávky došlo ku dňu 20.05.2021, pričom žalobca v konaní nepreukázal, že sa postupovaná pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, má súd za to, že postúpenie pohľadávky bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá je predmetom tohto konania, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vo zvyšnej časti po čiastočnom zastavení konania zamietol.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

49. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol v spore úspešný v sume 246,23 eura (keď k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu čiastočných vykonaných úhrad zo strany žalovaného po podaní žaloby) čo predstavuje 2,14 % hodnoty sporu a žalovaný v sume 11.274,22 eura (keď žalobca vzal späť žalobu v sume 88,18 eura bez udania dôvodu a súd žalobu v sume 11.186,04 eura zamietol), čo je v prepočte 97,86 % hodnoty sporu, dospel súd k záveru, že po porovnaní ich vzájomného pomeru úspechu a neúspechu, predstavuje úspech žalovaného rozsah 95,72 %. V zmysle uvedeného tak súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnejšiemu žalovanému priznal voči menej úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,72 %, o ktorej výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).